

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 357. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960491472/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

strux at catechisere. Men Øens Indbyggere kunde ikke føre Lærdommen i Hovedet, allerhelst, da de merkede, at disse Missionarier selv førte et Levnet, som ingen Overeensstemmelse havde med deres Lærdom: Nogle have foregivet, at Missionarierne ikke ugiernede saae, at disse Dyr fremturede udi deres Vantro, paa det at de kunde erhverve sig desmere Fordeel, og gjøre desstørre Bytte. Men saadant kand være dem af deres Fiender paadigtet. Det er dog vist, at de, som oprigtige Missionarier troeligen efterlevede deres Instrux. Thi af 10 Deele af den heele Øens Indbyggere, undgik neppe en eeneste Deel Døden. De Overblevne bleve benaadede paa Livet med de Vilkor, at de skulde samtykke den Lærdom, som herskede paa det faste Land og derforuden aarligen skatte til Archi-Hierophiten. Ved Hiemkomsten dristede nogle sig vel at indgive Beskyldninger mod Missionariernes voldsomme Opførsel og Egennyttighed; thi de reysede mavre didhen, og komme tykke og feede tilbage, men at Beskyldningerne vare ilde grundede, sees deraf, at de paa et Concilio ikke alleene bleve frikiendte, men endogsaa høyligen berømte, ja af dem, som havde ladet see største Nidkiærhed bleve en Ræv og en Ulv canoniserede, saa at den een blev kalden hellig Michel, og den anden hellig Isegrim.

Denne Fabel forklarer sig selv.

84. Fabel.

Haren Solicitant.

En Hare søgte at nyde en Tieneste ved Løvens Hoff, og formaaede en Ræv og en Gaas, hvilke vare de eeneste Hoff-Folk, som han kiendte, til at recommendere sin Person; de tienede Haren derudi; Gaasen recommenderede ham for Forstand, og Ræven for Ærlighed. Men, da han fik Audience, og beraabte sig paa deres Vidnesbyrd, som kiendte ham, sagde Løven: Jeg havde gierne antaget dig, hvis Ræven havde attesteret om din Forstand og Gaasen om din Ærlighed.

MORALSKE FABELER

Fabelen lærer, at Recommendationer fra onde og uskionsomme Mennesker ere Solicitanter meer til Skade end til Nytte.

85. Fabel.

Forbund mellem Ræven og Ulven.

Ulven og Ræven sluttede engang offensive og defensive Alliance sammen, og for at bestyrke Venskabet desmeere foreenede de sig saaledes, at de Unger, som Ræven fik, skulde opfores af Ulven, og Ulvens igjen af Ræven, som egne Børn. Dette skeede, og Virkningen deraf var denne, at Ræve-Ungerne bleve glubske, og Ulve-Ungerne listige, saa at man ikke kunde merke af hvad Æt de vare uden af den udvortes Skabning.

Fabelen viser Optugtelsens Virkning udi de spæde Aar.

86. Fabel.

Arrige Kierlinger.

En Kiøbmand indgik engang saadan Contract med Fanden, at han efter nogle Aars lykkelige Handel skulde komme i hans Kløer, med mindre Kiøbmanden eengang kunde bringe nogle Varer med sig, som ingen vilde give det ringeste for. Da han nu efter nogle Aars lykkelige Handel var bleven riig, førte han hiem adskillige u-nyttige Vare, men hvor slette de end vare, bleve de dog solte, skjønt for en ringe Priis. Dette bragte ham ikke udi liden Bekymring, helst saasom Tiden fast var til Ende. Han besluttede derfor paa den sidste Reyse at føre hiem med sig en Ladning af gamle arrige Qvinder. Denne Ladning var den eeneste, som ingen vilde byde noget paa, hvorudover han blev befriet for den Forpligtelse, som han havde giort med Fanden.

Fabelen viser, at der er intet verre Boeskab udi et Huus, end en gammel arrig Kierling.